

ІННОВАЦІЇ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ОСВІТНЬОЇ ПРАКТИКИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

Вовк Б.І.

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри професійної освіти та технологій
сільськогосподарського виробництва
Глухівського національного педагогічного
університету імені Олександра Довженка, м. Глухів

У світлі сучасних викликів і технологічних зрушень інновації в професійній освіті стають особливо важливим аспектом. Сучасний соціально-економічний стан вимагає не лише змін у підходах до освітньої практики, але й створення нових методів та підходів із підготовки педагогічних кадрів. Закони України «Про освіту», «Про вищу освіту» «Про професійну (професійно-технічну) освіту» та національна доктрина розвитку освіти покладають основу для розвитку інноваційних процесів у сфері професійної освіти. Ці інновації пов'язані не лише із технологічними змінами, але і зі змінами у вимогах ринку праці, глобальними трендами та потребами суспільства. Саме тому сучасна професійна педагогіка має бути інноваційною, здатною до постійного оновлення та відкритою для нових підходів і методів.

Розвиток закладів освіти здійснюється за допомогою інновацій. Інноваційна діяльність включає в себе процеси розробки, пошуку, впровадження та використання новаторських рішень. Основне завдання з використання інноваційних ідей є сприяння розвитку в здобувачів впевненості в собі та власних здібностях. У галузі професійної освіти інновації представляють собою результат творчого пошуку педагогів професійного навчання, науковців та інших фахівців галузі, включаючи нові ідеї, технології, методи навчання та окремі аспекти освітнього процесу.

Характеристиками інноваційного навчання є його орієнтація на майбутнє, здатність передбачення через постійну переоцінку цінностей і готовність до конструктивних дій у ситуаціях, що постійно змінюються. Розвиток системи і змісту навчання у сучасному світі відбувається в контексті глобальних освітніх тенденцій, серед яких дослідники [1, 2] виділяють такі аспекти: адаптація освітнього процесу до запитів і потреб особистості; значущість освіти для індивіда і суспільства; орієнтація навчання на особистість, забезпечення можливостей її саморозвитку;

орієнтація на активне освоєння людиною способів пізнавальної діяльності; масовий характер освіти та її неперервність як нова якість.

Упровадження інновацій у сферу освіти – це складний процес, який передбачає поступове оновлення і вдосконалення змісту, методів, засобів, педагогічних технологій, що, безумовно, впливає на якість педагогічного процесу [3].

Нині під інноваціями в умовах освітньої практики підготовки педагогічних кадрів розуміють впровадження нових підходів до здійснення освітньої діяльності, організацію занять, зміни в освітньому процесі та способи оцінювання успішності здобувачів. Серед цих інновацій можна виділити наступні:

- технологічна інтеграція: використання сучасних технологій, таких як комп'ютери, планшети, програми для навчання онлайн, відеолекції та інші електронні ресурси для підвищення доступності і якості освіти; це може включати в себе віддалене навчання та використання віртуальної реальності для практичних занять;
- активне навчання: заміна традиційної урочної моделі активним методам навчання, таким як проблемне навчання, концепція «училище-виробництво», проектна робота, групова робота та практичні вправи, що сприяє поглибленню знань та розвитку практичних навичок;
- особиста академічна мобільність: забезпечення можливості здобувачам самостійно вивчати курси в інших закладах освіти, отримувати додаткові спеціалізації та способи і шляхи навчання, що відповідають їхнім інтересам; це сприяє більшій мотивації і зацікавленості до навчання;
- міждисциплінарність: злиття різних предметних областей для створення більш комплексних та глибоких знань, наприклад, поєднання інженерних та мистецьких предметів для розвитку креативності та інновацій;
- оцінювання компетентностей: зміна підходів до оцінювання успішності здобувачів освіти з фокусом на розвиток конкретних компетентностей та вмінь, а не лише на здібностях до засвоєння фактів; індивідуальне оцінювання та портфоліо стають більш поширеними;
- менторство та практичне стажування: забезпечення можливості отримувати здобувачами практичний досвід та консультацію від досвідчених фахівців у своїй галузі, що сприяє підготовці до реальних викликів професійного життя;
- міжнародна співпраця (міжнародна мобільність): розвиток міжнародних програм обміну та співпраця з іншими закладами освіти,

компаніями для забезпечення більшого рівня міжнародного досвіду та конкурентоспроможності здобувачів;

– стратегічне планування: розвиток довгострокових стратегій, спрямованих на покращення освітнього процесу та адаптацію до швидких змін у суспільстві та економіці.

Отже, інновації в умовах сучасної освітньої практики підготовки майбутніх педагогів є необхідним елементом для забезпечення якості та актуальності освіти. Вони охоплюють не лише впровадження нових технологій, але й новаторські підходи до навчання, що враховують індивідуальність здобувачів освіти та потреби сучасного ринку праці. Продуктування інноваційних ідей в умовах сучасної освітньої практики допомагають підготовити майбутніх фахівців до сучасних викликів і забезпечити їхню успішну кар'єру в різних галузях. Інновації сприяють розвитку креативності, критичного мислення та практичних навичок здобувачів, підвищують їхню мотивацію та готовність до реалізації власного потенціалу у різних галузях, тим самим сприяючи формуванню конкурентоспроможного суспільства, готового відповідати викликам майбутнього.

Список використаних джерел

1. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : підручник. 2-ге вид., допов. Київ, 2012. 352 с.
2. Кремень В. Г. Філософсько-освітня діяльність : інноваційні аспекти. *Становлення і розвиток науково-педагогічних шкіл : проблеми, досвід, перспективи* : зб. наук. праць. / За ред. В. Кременя та Т. Левовицького. Житомир, 2012. С.10–26.
3. Дубасенюк О. А. Інновації в сучасній освіті. *Інновації в освіті : інтеграція науки і практики* : збірник науково-методичних праць / За заг. ред. О. А. Дубасенюк. Житомир, 2014. С. 12–28.